

[Weikop.]

til den dag, da retsforbundet fik indflydelse på, hvorledes en valutalov skulle formes, eller rettere sagt den dag, da det kunne gennemføres, at den helt ophævedes? Retsforbundets kritik af vareforsyningsloven har jo, uden overdivelse sagt, ikke været blid. Retsforbundet har hverken sparet på krudtet eller kræfterne, når det gjaldt vareforsyningsloven; og som det ærede medlem hr. Anker Lau for lidt siden sagde, har det været retsforbundets opfattelse, at denne lov som helhed bragte landet tab på hundreder af millioner kroner. Vi andre, og de konservative i særdeleshed, fik læst og påskrevet, når vi ikke ville støtte retsforbundets forslag i forbindelse med vareforsyningsloven; vi ville, sagde retsforbundet, ikke helt og fuldt tage afstand fra det planøkonomisk dirigerede samfund, men vi ville bare tage afstand fra et socialistisk eller socialdemokratisk planøkonomisk samfund. Ja, jeg kan sige: bare dog retsforbundet ville gøre det her i dag!

Forventningerne måtte naturligvis på en sådan baggrund være store til retsforbundets første medvirken til en ny vareforsyningslov. Nu ser vi resultatet. Man kan sige, at det hele har været mundsvejr fra retsforbundets side, for retsforbundets ministre er jo med fuld musik gået ind for alt det, de tidligere foragtede, for det, om hvilket de med en vis hån i stemmeføringen sagde, at det var det, de gamle og forbenede partier gennemførte. Det må være med en underlig følelse, at den højtærede minister hr. Viggo Starcke er gået ind for det foreliggende lovforslag, og det må han jo have gjort, for ellers sad den højtærede minister hr. Viggo Starcke ikke på ministerbænken. Retsforbundet har også kaldt vareforsyningsloven — eller rettere sagt en vareforsyningslov, der ligner den, vi behandler i dag, for, som den socialdemokratiske ordfører lige sagde, det reelle indhold er jo stort set det samme — for en lov med falsk varebetegnelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at ikke blot erhvervene, men alle, der kender bare lidt til retsforbundets tidligere stilling til denne lov, med undren ser, at retsforbundet, jeg havde nær sagt i intimt venskab med socialdemokraterne, fremsætter dette forslag.

Jeg kunne godt tænke mig, at erhvervene

nu ville sammenligne retsforbundet med et firma, der benytter urigtig angivelse til påvirkning af efterspørgslen. Hvis et firma påvirker efterspørgslen ved urigtig angivelse, vil det kunne straffes, som den højtærede handelsminister ved, efter loven om falsk varebetegnelse. Det bliver retsforbundet jo ikke, derimod vil alle de, der føler sig svigtet — jeg tør godt sige snydt — af retsforbundet, meget snart få lejlighed til at tilkendegive, hvad de mener om retsforbundet. Der er oven i købet nogen, der siger, at retsforbundets repræsentanter vil blive fejlet ud af de kommunale råd den 4. marts. Det vil tiden jo vise.

Den højtærede handelsminister har ikke med sit forslag nærmet sig retsforbundets synspunkter. Derimod har ministeren på enkelte punkter nærmet sig de synspunkter, vi fremførte i fjor, jeg kan godt sige så vidt, at ministeren i sit forslag ganske har tiltrådt vort ændringsforslag, der gik ud på at fjerne bemyndigelsen til at regulere og rationere af valutatiske grunde. Jeg glæder mig selvfølgelig over, at den højtærede minister på dette punkt er langt mere fornuftig end sin partifælle, den højtærede minister hr. Jørgen Jørgensen, og den tidligere ordfører for socialdemokratiet i denne sag, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, der netop i fjor bebrejdede os, at vi ikke erkendte tidens alvor, når vi kunne stille et forslag præcis som det, den højtærede handelsminister nu har fremsat. Jeg skal sandelig ikke citere hele Folketingstidende, som det i øvrigt var den tidligere ordførers, det ærede medlem hr. Lars P. Jensens, vane at gøre, når han skulle påvise vore gode gerninger; jeg kan blot bede ham om at gennemlæse nogle af sine egne udtalelser — jeg kan også bede det ærede medlem hr. Chr. Christiansen gøre det — så kan de se, hvor forsigtig man skal være med at fordømme gode forslag fra oppositionen.

Desværre har den højtærede handelsminister ikke fulgt de øvrige retningslinjer, som vi angav i fjor, men derimod foreslået en administration og beføjelser, der kan hindre liberalisering i egentlig forstand — jeg lægger tryk på ordet egentlig. Den højtærede minister siger, at liberalisering kan finde sted ved en mere liberal bevillingsudstedelse. Jeg spørger: er ministeren ikke enig med mig i, at den form for liberalisering